

BALLARIN SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: SITGES: trimestre, 1'50 pessetes;
ESPANYA: any, 7 ptes.; AMERICA: id., 2'50 pesos. (or)

ANUNCIS, ESQUELES, REMESOS I RECLAMS
segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PARELLADAS, N.º 9.
Telefon n.º 337

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat
dels respectius autors. No s' retornen els originals.

Bodes de plata del Cau-Ferrat Homenatge a Rusiñol

Al mitgdia del passat dissabte, Sitges es sentí ja de festa. La notícia de que arribava En Santiago Rusiñol amb el tren de l'una, valgué per a que gran nombre d'estatges s'empariessin amb domassos i amb banderes catalanes. Efectivament, arribà, acompanyat de la seva distingida esposa D.ª Lluïsa Denis, esperant-lo a l'Estació ademés del seu germà l'Excm. Sr. D. Albert Rusiñol, l'Arcalde i varis dels amics que reberen esment de l'arribada.

A les cinc de la tarda, hora fixada per la manifestació, començaren a encaminar-se cap a la Plaça de la Casa de la Vila, entitats i particulars. La Societat «Prado Suburense», amb la seva Directiva al cap, precedint-la el penó de la mateixa i acompanyats de la Banda de música que dirigeix el Mtre. Torrents, surt del seu local social, juntant-se-hi al Cap de la Vila el «Centre Nacionalista» amb la seva esplèndida bandera i la Societat Coral «Unió Sitgetana» amb el seu ric penó.

Prop de la sis es posa en marxa la manifestació, que presideix l'Illm. Ajuntament, Sr. Regent Dr. Xercavins, el Jutjat Municipal que representa el Fiscal i el Sr. Capità de Carrabiners. Segueix la Banda de música d'«El Retiro», la Societat del mateix nom quina Junta Directiva presideix D. Rafel Llopart; el «Fomento de Sitges» presidit per D. Joan Rimbau, «Fomento de la Indústria y del Comercio», «Casa del Pueblo» i «Cooperativa» del mateix nom, Societats Obreres, «Cassino Prado Suburense» omb el seu President al Cap D. Josep Planas Robert i «Centre Nacionalista» presidint-lo D. Ramón Martí, figurant-hi els concejals regionalistes de Barcelona nostres amics i compatricis D. Ramón Coll Rodés i D. Manel Sabater Carbonell; tancant la manifestació la Banda de música que dirigeix el mestre Sr. Torrents, quina amb molt bon acert executà algunes vegades la marxa de «L'alegria que passa», essent molt aplaudida pel públic.

Després de recórrer els carrers Major, Cap de la Vila, Jesús, Rusiñol, Barcelona, Baluart i Vidal Cuadras, la manifestació arriba al Cau-Ferrat, ont esperava En Santiago Rusiñol acompanyat del seu germà Albert.

A la porta de la casa, l'Arcalde pronuncia un discurs en el qual, dirigint-se a l'homenatjat, digué que tot el poble de Sitges s'havia congregat per a reître-li homenatge. Sitges us deu un profund

agraïment—ha afegit.—Ens havem educat buscant la grandesa de les coses, per tant no podem oblidar la data de l'inauguració del Cau-Ferrat, que tant representa en l'història de Sitges.

L'Ajuntament, en representació de tot el poble, s'uneix a la commemoració de les bodes de plata, amb inmensa satisfacció i entusiasme, i com record etern, avui ofereix uns rams de llaurer, de ferro-forjat, símbol de l'immortalitat. Passen les coses humanes, moren els homes, aquest ram, però, quedarà a casa vostra com expressió de l'agraïment de tot un poble. (Gran ovació i visques a En Rusiñol).

L'Arcalde feu entrega de l'expressat ram, el qual porta una dedicatòria que diu: «L'Il·lustríssim Ajuntament al Cau-Ferrat en son 25 aniversari. Sitges, 11 de Setembre 1918».

En Rusiñol contestà dient: Cap altre moment de la meua vida tan emocionant com aquest. Si fos possible donar-vos les mans a tots i abraçar-vos, m'ho estimaria molt més que no pas parlar-vos. Jo soc un dels que creuen que sols han de tributar-se homenatges als morts, i jo, per ara, no ting pas ganes de morir-me. (Grans rialles).

Amb aquesta convicció, no hauria acceptat l'homenatge, si m'hagués pensat que era dedicat a la meua persona. L'he acceptat perquè penso que va dedicat als artistes modestos que han treballat aquets ferros sense que mai no hagin obtingut gens de notorietat. Jo en aquesta obra no hi he posat més que el treball de recullir-la i aplegar-la. Ara que tant es destrueix val la pena de conservar quelcom.

Després d'això, canta un himne a Sitges on tantes atencions ha pogut recollir. El Cau, diu que li ha donat hores de goig, essent les més grates aquelles en les quals ha vist estudiar i dibuixar a l'aprenent.

Agraeix l'homenatge dient que l'estima més per que s'hi ha prescindit d'idees polítiques, colors i banderes. Jo només soc catalanista—diu—per que catalanista vol dir estimar Catalunya; però no sóc dreta ni esquerra ni mitg. Tot sia per Catalunya: amor, vida; i per aquesta flor que és Sitges, la que m'estimo més.

En acabar aquestes paraules esclata una ovació formidable que dura llarga estona mentre totes les veus aclamen a l'homenatjat.

Un cop han prèns comiat les autoritats

i les representacions, el públic alegre i festós es dispersa pels carrers de la vila, en els quals regna extraordinària animació. Davant de la casa de l'artista, roman un grup molt nombrós que obliga a l'homenatjat a sortir repetides vegades per a tributar-li noves proves d'afecte i entusiasme.

En sortir del Cau-Ferrat, l'Arcalde advertí al públic que a les deu del matí següent arribaria una representació de l'Ajuntament de Barcelona, recomanant que s' vagi a l'Estació a rebre els representants de Barcelona.

Es reberen gran nombre de telegrams i telefonemes d'entitats i artistes de Catalunya adherint-se a l'acte.

A dos quarts d'onze es comença en el teatre d'El Retiro la funció d'honor an En Santiago Rusiñol, la qual constituí un grós èxit tant pels artistes com pel poeta homenatjat.

Al teatre va assistir-hi una concurrència selectíssima que volia testimoniar, amb sa presència en l'acte, la devoció que sent per En Rusiñol.

L'obra escollida per aquesta festa va ésser «La bona gent», que va obtenir una acuradíssima interpretació per part de tots els elements que componen la companyia, i un excelent conjunt.

Cal esmentar d'una manera especial el gran artista D. Jaume Borràs, que va estar admirable matisant el paper del protagonista de una manera perfecta; i també la Marià Vila, primera actriu, ja eminent i glòria de l'escena catalana.

En l'acabament de tots els actes va haver-se d'aixecar repetides vegades el teló, essent ovacionats autor i intèrprets.

En finalitzar l'obra, En Santiago Rusiñol, entre grans esclats d'aplaudiments, va veure's obligat a parlar, i ho feu amb uns mots de cortesia i de agraïment.

En el correu de dos quarts d'onze del matí del diumenge, arribaren l'Arcalde de Barcelona Sr. Morales Pareja acompanyat dels regidors Srs. Gambús i Giralt, als quals varen unir-se en l'estació els nostres bons amics Srs. Coll i Rodés i Sabater, que s'troven estiuellant entre nosaltres.

També va arribar el cap de la guardia urbana Sr. Ribé, algues municipals de mitja gala i agutzils.

A l'estació, esperaven la Comissió del Municipi barceloní, l'Arcalde d'aquí, l'econom Dr. Xercavins i totes les demés autoritats, regidors i la Banda de música que dirigeix el Mtre. senyor Montserrat.

Hi havia una gran gentada, la qual va aplaudir a la representació barcelonina, seguint-la fins la Casa de la Vila.

El pas de la Comitiva va ésser presentat per tot el poble.

Moltes cases seguien tenint els balcons endomassats.

A la Casa de la Vila l'Arcalde i regidors de Barcelona, amb els de Sitges, el rector, el jutge municipal i el capità de carrabiners, van ocupar les cadires del Saló del Consistori.

L'Arcalde donà la benvinguda als representants de Barcelona, a la salutació del qual, va contestar amablement el Sr. Morales Pareja.

Un i altre es varen referir al projecte de la creació de una Escola de Forja, explicant el batlle de Sitges el projecte i manifestant el de Barcelona que aquesta ciutat hi correspondria.

El Sr. Morales Pareja recordà que fa alguns anys havia cantat «La Fada» a Sitges i glosà aquella festa.

Seguidament tingué lloc la recepció, després de la qual els forasters donaren un passeig per la vila.

A mitgdia foren obsequiats amb un vermoult en El Retiro. També visitaren el Teatre.

Més tard anaren al Cau, essent rebuts per En Santiago Rusiñol, el seu germà Albert i la distingida muller del primer.

En Rusiñol, satisfet de rebre la visita, els va mostrar les bel·leses que atresora el Cau, surtint després tots junts per anar a dinar.

El banquet en honor de l'home atjat tingué lloc en el «Pabelló de Mar». En quatre taules tancades per la de la Presidència s'hi assegueren uns doscents cinquanta començals, entre 'ls quals hi figuraven bon nombre de senyores i gentils damiselles, que donaren a la festa l'encís que s' desprèn sempre de les bel·les coses.

A l'entrar a la sala En Rusiñol amb les representacions que l'acompanyaven, els començals, de peu dret, van tributar-li una xardorosa ovació.

L'homenatjat, que ja vingué a Sitges bastant delicat de salut a conseqüència d'un atac que havia sofert a Barcelona, continuant encare en el mateix estat, assistia al banquet sols de presència.

Ocupaven la taula de la Presidència, al costat de l'homenatjat, els Alcaldes de Barcelona i Sitges; la distingida dama D.ª Lluïsa Denis, digna esposa d'En Santiago Rusiñol; el germà de aquest, Exc. Sr. D. Albert Rusiñol; els regidors barcelonins Srs. Sabater, Coll i Rodés, Giralt i Gambús i l'editor D. Antoni López amb llurs esposa i filla.

Durant l'acte, en el que regnà la major alegria, va glosarse constantment l'obra que En Rusiñol ha realitzat en aquesta vila amb la instal·lació del seu Cau-Ferrat.

El menú, apesar del gran nombre de començals, resultà bastant ben servit.

Al destapar-se el xampany el senyor Arcalde s'aixecà oferint el banquet a l'homenatjat, i manifestant que amb aquell oferiment creia interpretar els sentiments de tots els fills de Sitges. (Mostres d'aprovació).

En Rusiñol ha fet que tots els elements de la vila, unificats en un sol pensament i un sol desitg, s'unissin en aquesta festa.

Expressa el seu agraïment a Barcelona per la representació lluidíssima que té a l'acte i en nom de la població l'accepta reconegut.

Brinda per les dones de Sitges, que també han volgut pendre part a la festa portant-hi els encisos de llur bellesa, i per En Rusiñol i el seu Cau Ferrat, fent vots per a que així com ara es celebren les noces de plata vinguin dies en que es puguin celebrar les d'or i les de brillants i totes les noces possibles.

Parla després el Sr. Morales Pareja, dient que en aquest acte voldria ésser artista de la paraula, i encara més, voldria poder parlar en català. Fa anys que resideix a Catalunya—diu—i he cantat en català, però soc «torpe» per a parlar el vostre idioma. Ho sento de tot cor.

Avui ving aquí per a complir un deure de Barcelona envers el representant del geni de la raça llatina.

Ell va portar aquí en manifestació artística les obres del gran pintor discutit i ell va imposar definitivament el Greco i avui s'honora en el Cau-Ferrat que és glòria de Catalunya.

Diu que en aquesta festa sent anyorança per la seva Granada, els bells paisatges de la qual ha interpretat En Rusiñol de una manera admirable.

Jo comparteixo tots els meus amors entre Granada i Barcelona, car aquesta ha estat bresol dels meus fills.

Fa un elogi de la dona sitgetana i acaba amb visques a Catalunya, a Barcelona, a Sitges i a Rusiñol, que són contestats pels comensals.

Els comensals, que aplaudiren entusiasmàticament l'Arcalde de Barcelona, esclataren en una ovació sorollosa a l'aixecar-se a parlar En Santiago Rusiñol.

Diu que en els actes de Sitges se emociona sempre. Aquesta vila té per a mi atractius i simpaties que no he trobat enlloc més. Napoleó deia, en venir de una guerra, que una nit a París pagava tots els sacrificis; doncs jo us dic que tota la meua tasca queda suficientment pagada podent venir a reposar unes hores entre vosaltres.

Agraeix que les dones sitgetanes hagin assistit a la festa. En un vedeker se hi llegeix, en parlar d'aquesta vila, les següents paraules: «Sitges, terra de dones formoses». I és veritat.

Aquí talment sembla que hi hagi un fielt que no deixi entrarhi les lletges. Les deuen enviar a Garraf o a Castelldefels. I passa una cosa curiosa, i és que totes les forasteses són també formoses, per a acabarnos de atropellar. Aquí els solterons de 30 a 40 anys no tenen altre remey que claudicar.

Elogia a l'Alcalde de Barcelona. El fet de no ser català en sí no significa res. Ho és més ell sense serho que alguns que ho són de naixença i que més valdria que no ho fossin. Per altra part, jo no sé encara si algun dia em faran regidor de Granada.

Celebra la unió dels elements de la vila, si bé creu que per a fer obra de profit va bé la competència, i que en aquesta, com en l'acte d'avuy, hi traspuï un fort amor a Sitges.

Jo sempre seré el mateix. Allò que diem: «¡Pobret, ja l'han combregat!»,

que s'assembla un xic a això altre: «An aquest ja l'han homenatjat!», per a mi no resa. Jo, homenatjat i tot, seguiré treballant amb el mateix delit de sempre. (Grans rialles i aplaudiments).

A insistents requeriments, tornen a rependres els brindis; aixecantse don Alberi Rusiñol, dient:

Tot lo que jo us pogués manifestar, us ho han dit ja les persones que han parlat. Jo estic associat a aquest acte com sempre he viscut associat a tots els vostres.

Recorda que la darrera festa que's va fer al Pabelló de Mar va ésser la dels Clavells. Vès quí ho havia de dir que'n havíem de celebrar una de més formosa encara! Aquesta és la d'avuy. Aquella era festa de clavells; avuy tenim en aquest saló les flors més xamoses de Sitges: les sitgetanes.

Nega que 'ls catalans tinguin exclusivitat. L'idioma castellà és un idioma espanyol i sempre respectat, però el català és idioma també espanyol i nostre a la vegada.

Aquí hi vàrem portar El Greco. No se sab d'on venia; però els catalans vàrem tenirne prou per a honorarlo en saber que era un home eminent que podia ensenyarnos.

Però els catalans amb la mateixa simpatia que obrem en aquets actes també sabem rebutjar amb energia tot lo que vulgui ésser dominació.

Fa un prec als sitgetans per a que tots estiguin units quan se tracti de defensar Sitges.

En Miquel Utrillo diu que poc acostumat a parlar, i sols fer coses o, millor, petites coses, fa entrega de 100 pessetes com a comensament per a la subscripció de la Escola de Forja «Rusiñol».

Un altre començat s'aixeca i ofereix també un bitllet.

Parlen alguns dels amics d'En Rusiñol, com els Srs. Robert i Planas, quina amistat els uneix a l'homenatjat des de la fundació del Cau-Ferrat, evocant alguns records d'aquella data.

Parla també En Pin i Soler, dient unes belles paraules referents a aquelles jornades de la joventut, i l'Arcalde després s'aixeca per a llegir les adhesions rebudes, entre les quals hi ha les de l'«Art de la Forja», de l'Adrià Gual, Enric Borràs, els germans Oslé i altres.

Els quatre regidors barcelonins també pronuncien discursos: el Sr. Giralt, que pondera la transcendència de la creació de una Escola de Forja; En Coll i Rodés, que remarca la personalitat d'En Rusiñol com a literat i com a pintor, manifesta com Sitges ha d'agrair-li sempre el que per ella ha fet; En Sabater, que, fill de Sitges, canta un himne a la bella població i fa constar el seu amor a la vila nadiua i a En Rusiñol; i En Gambús, que recordant que el Cau va ésser fundat en un onze de setembre, glossa aquesta data, que és la que assenyala la pèrdua de les llibertats nacionals, que quan es tracta de defensar i honorar Catalunya, mare de tots nosaltres, el mateix sabran fer-ho els que's diuen regionalistes que els que's diuen republicans lerrouxistes.

En breus paraules tanca l'acte don Albert Rusiñol; passant després els començals a saludar efusivament an En Santiago, qui, empitjorant sensiblement en el seu estat, té de retirar-se al Cau.

En Bosch, regidor «socialista», saluda a l'homenatjat, en nom de la classe obrera, i diu que 'ls obrers són adherits a l'acte perquè veuen en En Rusiñol el gran treballador de Catalunya i el productor de tantes obres immortals que tothom pod fruir.

Els Srs. Alcalde i regidors de Barcelona, el d'aquí, D. Albert Rusiñol i

altres distingides personalitats, es dirigiren a visitar el local social del Casino Prado Suburense, recorrent les seves dependències i recordant el Sr. Morales Pareja l'estreno per ell de «La Fada» en aquell Teatre.

En el Cafè, el President de la societat, D. Josep Planas Robert, els oferí un xampany d'honor, brindant per l'Alcalde de Barcelona, qui, seguint andalus, tan admirablement interpreta la espiritualitat de la nostra terra.

Seguidament, tota la comitiva, a instàncies del regidor barceloní, amic i compatriota nostre, D. Bonaventura Sabater, va dirigir-se al casal que aquest posseeix a la Ribera, ont fou obsequiada esplèndidament amb xampany; traslladantse després a la Plaça de la Constitució per a despedir als Srs. Morales Pareja, Giralt, Gambús i Ribé, que amb automòvil surtiren cap a Barcelona.

En aquets moments ens enterem amb profon sentiment que l'atac d'uremia que sofreix nostre distingit amic En Santiago Rusiñol pod resultar de greus conseqüències.

Per això cap a les set es renueixen en consulta els metges Srs. Saçanella i Berprès, que aprecien la gravetat del cas.

Afortunadament, cap a les nou es tenen noves d'una relativa milloria, lo qual fa renéixer la confiança.

Amb sot, el poble, encara que absent forçosament l'homenatjat, com volguent donar la sensació de ferma i inquebrantable adhesió a la persona d'En Rusiñol; s'encamina al Teatre Prado Suburense, ont té lloc la funció d'honor amb la representació del drama «El Mistic», original de aquell autor, i posat en escena per la companyia que dirigeix En Jaume Borràs.

L'aspecte del teatre era brillantíssim, com correspon a una gran solemnitat. La boca de l'escenari estava bellament guarnida amb plantes, flors i llorer, emmarcant els dos costats el bell penó de la societat i la rica senyera del Centre Nacionalista, figurant ademés en el mig el «Gall», que pod dirse és l'anagrama de la casa.

La funció es desenrotllà sense'l menor incident, fruit el públic les moltes belleses de l'obra d'En Rusiñol i aplaudint sorollosament tots els actes i d'un modo especial al final de l'obra, en que tingué d'aixecarse el teló cinc o sis vegades per a correspondre als entusiasmes aplausos que'l públic tributava com a demostració d'afecte i simpatia a la meritíssima tasca teatral de l'eminent pintor-poeta fill adoptiu de Sitges.

Al finalitzar la representació, el públic, amb la gran satisfacció que ja pod suposarse, se n'entera de la franca milloria que's podia esperar de l'il·lustre malalt; dolguentse tothom de que la afecció l'hagués privat de contemplar en aquells moments la exteriorització de l'entusiasme sentit per la nombrosa i selecta concurrencia congregada aquell nit en el Teatre Prado Suburense.

Escola de Forja RUSIÑOL

Va prenent còs el projecte de la creació de una Escola de Forja que porti el nom de l'insigne artista.

La proposta dels nostres amics de senyalar amb cosa definitiva les bodes de plata del *Cau-Ferrat* va modelant-se.

A les coses banals i com bom-

bolles de savó que s'esfumen, van substituint-les quelcom que és essència de la vida. El perfeccionament de la mateixa vida engendren bellesa.

La proposició del Sr. Mir i Miró a l'Ajuntament de Barcelona, quin recull copiem, és prova de que l'idea molt prompte es farà realitat.

«El Sr. Mir i Miró fa present que havent-se de celebrar aviat les bodes d'argent del *Cau-Ferrat* de Sitges i havent-hi en aquella població a més del *Cau-Ferrat*, la finca *Marycel*, en la qual es guarden grans obres artístiques, ha nascut la idea de crear una Escola de Forja; que seria, indubtablement, de grans profits.

Fa una descripció d'aquells dos casals de l'art i un elogi fervorós d'En Santiago Rusiñol i del propietari del *Marycel*, i creu que la Comissió de Cultura podria celebrar les entrevistes necessàries amb aquells patricis per arribar a un acord mitjançant el qual es creés una Escola de Forja i s'assegurés de una manera definitiva que cap d'aquells tresors artístics surti mai d'Espanya.

El Sr. Giralt, en nom de la Comissió, recull la iniciativa i la celebra, afegint que anirà en l'ordre del dia de la pròxima reunió de la Secció de Cultura.

El Sr. Vinaixa s'hi adhereix i ho fa en valencià.

El Sr. Durán i Ventoşa també s'hi adhereix celebrant la felicitat idea del Sr. Mir i dient que 'ls regionalistes votaran amb viva satisfacció l'adhesió a l'homenatge a En Rusiñol amb motiu de les bodes d'argent del *Cau-Ferrat*.

El Sr. Gambús s'adhereix també a la proposició, que és aprovada.

Patronato de ESCUELAS OBRERAS Óbalo de Caridad

Conmovida aún por el extraordinario favor que nos ha dispensado el público, dejando su óbalo de caridad en la Emboladora originada para dar instrucción y solaz a nuestros queridos hermanos de familia obrera, quisiera al dar las gracias a todos en general, y en particular a los que durante algunos meses, con su trabajo manual han contribuido a este gran éxito, llevaros el convencimiento de que Dios protege nuestro queridísimo Patronato y que mediante su ayuda veremos prosperar esta gran obra que tanto nos interesa.

Al fundamentar el éxito de esta Emboladora en la habilidad de vuestras manos, ya no tuvisteis más que un deseo, y fué, sin duda, el trabajar mucho para sacar otro tanto.

Emocionadísima he presenciado esta unión de voluntades sólo por el amor que profesáis a Dios y a vuestros hermanos por amor de Dios.

Torturadas vuestras manos por trabajo tan excesivo, corrian electrizadas, pasando la labor de mano en mano siendo este el lema corriente: Hay que terminarlo todo para poder abrir la venta el día que el público ha juzgado daría mayor rendimiento, y en pocos días se realizó una labor sobre todo la mental, imposible sin la mediación de la Virgen.

Bajo esta influencia se organizó la Tómbola, obteniendo el favor tanto de los subirenses como de la colonia veraniega.

Todos habéis dejado con largueza vuestro óbolo de caridad; con ello ayudareis a cumplir el precepto divino: «Enseñar al que no sabe».

Gracias y que Dios os lo pague.

Emerencianna Soler de Martí
Sitges, 29 Agosto 1918.

X

Liquidación Patronato Acción Social

INGRESOS

Donativos	465	ptas.
Recaudación Tómbola	6400	80 »
Recaudación Bar	215	60 »
Total ingresos	7081	40 ptas.

GASTOS

Organización Tómbola	1243	95 ptas.
Organización Bar	39	70 »
Total gastos	1283	65 ptas.

LIQUIDACIÓN

Total ingresos	7081	40 ptas.
Total gastos	1283	65 »

Producto	5797	75 ptas.
A deducir monedas falsas	7	»

Producto líquido entregado a Tesorera Patronato	5790	57 ptas.
---	------	----------

Sessions de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL DIA 11

La presideix l'Alcalde, amb assistència dels concejals Font, Bosch, Carbonell, Plana Puig i Roca.

La Presidència dona compte detallat de les festes acordades per a la celebració de les Bodes de Plata del «Cau-Ferrat», tenint-se que suspendre la col·locació de primera pedra de la Escola de Forja per no haver-se arribat encara a la formalització de compra dels terrenys apropiats.

S'acorda construir una caseta per autopsies en el sector de la part ampliada del Cementiri, en comptes del lloc anteriorment acordat, per l'import en conjunt de 1.587 pessetes.

Es ratifica l'acord de la Junta de l'Hospital pel qual s'admèt la cancel·lació d'una Hipoteca de 6.000 pessetes sobre la casa n.º 41, antes 76, de la Ribera, autoritzant a l'Alcalde, Síndic i Administrador de l'Hospital per a firmar l'escriptura corresponent.

S'autoritza al propi temps a l'Alcalde i Síndic per a firmar l'escriptura de un solar a favor d'En Pascual Ibáñez en el terreny sobrant de via pública en el torrent de Can Milà.

Es concedeixen varis permisos, així com l'instal·lació d'un motor, previ els tràmits corresponents, a la casa n.º 45 de la Ribera, instat per En Bartomeu Carbonell Romeu.

Es concedeix permís per dos mesos al concejal En Esteve Barrachina i s'aixeca la sessió.

ORDINARIA DEL 16

La presideix l'Alcalde, assistint-hi els dos Tinents, Síndics, i els Srs. Plana, Roca, Planas Robert i Padrol.

Aprovada l'acta de l'anterior, s'acorda consignar en acta la satisfacció del Consistori per l'èxit de les festes del «Cau-Ferrat» en què tot el poble hi ha correspost;

dona mercès a l'Excm. Ajuntament de Barcelona per haber contribuït a donar-hi més relleu; al Sr. Mir i Miró per la proposta presentada en aquell Ajuntament sobre la constitució del Patronat de Forja, i a En Santiago Rusiñol la satisfacció per sa millora en la seva salut.

A proposta d'En Planas Robert s'acorda fer el pregó donant les mercès al públic.

S'aproven els informes de l'arquitecte municipal Sr. Martino, relatiu a que se han de presentar plànols nous de les obres que volen fer D. Rafael Termes a la seva fàbrica i D.ª Engracia Robert, vda. de Bertrán, en una casa de la seva propietat. I seguidament s'aixeca la sessió.

Colegi dels Grms. Maristes

(Continuació)

Y por si ahora quisieran saber lo que esta comunicacion significa, sirvanse fijar la atencion en el modo como lo explica una pluma incomparablemente mejor cortada que la mia. Cuando un hombre ha dado a sus hermanos su hacienda, la tierra que tiene debajo de los pies, esto es mucho; con todo es el don de una cosa que está fuera de él. Si da su corazón, es mucho más; pero aquel corazón por más precioso que sea, es el don de una cosa voluble y mortal. Día vendrá en que no podrá si quiera hacer el movimiento que hace falta para entregarse. Ahora bien, hay en el hombre algo, que al mismo tiempo que es él mismo, es sin embargo más que él, algo que no pasa, ni cambia, ni muere; qué digo? algo que es más que inmortal, que es eterno; es la verdad. Cuando todo se altera en nosotros, hasta los sentimientos del corazón y las facultades del alma, la verdad conserva en ellos su inmutable vida y en dándola a los demás, les damos algo que sobrevive a nosotros mismos, que sobrevive a toda muerte, que florece en las tumbas, que se embellece con los siglos; como con gracias acaecidas a la juventud de su eternidad. He aquí porque el don de esta parte de nosotros mismos es el don de sí por excelencia y la primera caridad.

La medalla no tendrá como las otras su reverso! Fuera pueril negarlo. Es la suerte común de todas las cosas que son del dominio de este bajo suelo. Mas en una circunstancia como la que nos tiene aquí reunidos, ni me puede pasar por la mente siquiera traerlo a la memoria, ni hace tampoco mucha falta que me eche a cues-tas esta tarea, toda vez que en este punto no existe entre nosotros la más pequeña discrepancia.

Imposible, sin embargo, a pesar del aire de tristeza en que va envuelto, dejar en completo silencio un hecho verdaderamente inusitado que no ha podido menos de llamar dolorosamente la atención de todos: quiero decir los estragos de la muerte en nuestra juventud. La segur del negro leñador, en estos diez y ocho meses ultimos ha estado menudeando sus golpes al rededor de mi cabeza. Cuando, en cerca de doce años de existencia que tenía esta institución Marista de Sitges, o sea desde fines de 1905 hasta principios de 1917, un solo estudiante habíase despedido para un mundo mejor, he aquí que desde los albores del año pasado, en menos de año y medio, los dos primeros de mis tres antecesores y cuatro angelitos más, han tomado su vuelo hacia las moradas eternas del padre de familias de donde todo dolor y toda pena están para siempre desterrados, abandonando esta tierra, indigna de sus virtudes, y dejando en pos de sí un delicioso perfume de violetas y de lirios.

José Camps, Jesús Claramunt, José Picas, Javier Ferret, vuestros nombres i vuestras fisonomías me eran y me son aún tan familiares que, por momentos, me estoy representando pasandoos en lista que me váis a contestar «presente». En médio de vuestros compañeros fuisteis modelos de candor y de inocencia; en vosotros cifraban vuestros afligidos padres sus más legítimas esperanzas, ya que unos y otros estabais destinados según los cálculos humanos, a ser los herederos de su buen nombre y los continuadores de sus más preciadas tradiciones.

A la verdad, estimo que estas bellas esperanzas no las habéis defraudado en ab-

soluta; antes al contrario, me atrevería a afirmar que las habéis satisfecho en su parte más importante y esencial, aunque no de la manera que ellos tenían pensada. Ellos ambicionaban para vosotros días de bienandanza y de ventura, y quizás la vida, hubiera resultado para vosotros lo que resulta para muchos de los que os han precedido u os han de seguir, algo así como un negocio brutal, una especie de madastra desalmada y cruel.

Desde el seno de la gloria cuyas puertas os ha franqueado, vuestra existencia pura y sin mancha y en la cual os halláis sumidos en un océano de delicias inefables, en qué concepto tenéis nuestras apreciaciones erróneas y mezquinas las más de las veces acerca de la miseria y la fortuna, la pobreza y la riqueza, el placer y el dolor, la vida y la muerte, el tiempo y la eternidad, Dios y la criatura?

Tampoco ha de pasar por alto aquella simpática figura de adolescente, cual lo fué la del joven Francisco Planas, segada en la flor de sus diez y seis abriles que las horas de la noche del 2 de marzo del año pasado contemplaron sonriendo a la muerte y mostrándose dulce para con ella como se había mostrado dulce para con todo el mundo. Verdad que no pisaba más las aulas de este Colegio, pero las de la institución Valldemiana de Mataró, que saludaban en él un aprovechado educando y un futuro hombre de bien doblado de un industrial progresista, ¿caso otra cosa en eran que la natural continúa de aquellas que el último maestro que tuvo en su villa natal le venía enseñando que la fidelidad y la constancia son condiciones primordiales del verdadero afecto y que las amistades sinceras, como lo pensaban los antiguos, han de ser inmortales?

Ay! porque este recuerdo obligado de unos y otros de estos queridos desaparecidos, va a renovar un dolor que soy el primero en compartir y delante del cual, me inclino reverente! Harto si que el hombre no puede nada para consolar al hombre, y llamo esta incapacidad una de sus mayores miserias. Con todo menos que a cualquiera me era lícito coger como los compañeros de Ulises la flor del olvido; máxime que participando en alguna manera de los sentimientos de los padres respecto de mis discípulos, me encuentro en una situación de ánimo que más de un punto común tiene con la de sus progenitores y como Raquel, llorando a sus hijos, me siento inconsolable porque no son.

(Acabará)

Dietari de la vila

DISSAPTE

En el Temple parroquial contrauen matrimoni D. Eugeni Alvarez Armengol i la compatriota Na. Filomena Vergés i Masden; donantlosni la benedició el vicari-Mn. Antolí Vancell i testimoniant la D. Francesc Vergés Masden i D. Josep Barnés Aguilera. Moltes felicitats.

† En el seu domicili de la masia denominada «Les Basses», entre vuyt i nou del matí ha posat fi a la seva vida, d'un tret d'escopeta, la conveina Filomena Pujol Pujol, casada amb Josep Nicolau, el qual a l'entrar a casa seva l'ha tro-vada morta.

El succés, al divulgar-se, ha produït general consternació entre el veïnat.

S'ignoren les causes que han induït a la infelicitat a adobar tal determini.

Personat el Jutjat en el lloc de la oc-corrència, ha ordenat la conducció del cadavre al dipòsit judicial.

Rebin el desconsolat espòs i demés familiars de la difunta la expressió del nostre sentiment.

** Al vespre, en el Cafè de la Casa del «Pueblo», certa veïna ha propinat una pal·lica a un fill seu, de molt poca edat, per jugar als prohibits; tenint, ademés, paraules de «lloanca» per als «directors» del tinglado, per consentir que a criatures de molt poc temps se les iniciï en aqueix vici.

DIUMENGE

Com últim dia del solemne Triduum dedicat al Santíssim Sagrament, en la funció celebrada a la Parroquia a quarts de sis de la tarde, delecta als fidels amb la seva eloqüent paraula el Rvnt. Pare Salazar; celebrant després processó per l'interior del Temple.

DILLUNS

A les tres de la tarde els deixebles de Caco han entrat, aprofitant un descuyt de la mestressa, en la botiga de grans que D. Ramón Cano té al carrer de les Parelladas, sostraguent del calaix del taulell la quantitat de 70 pessetes.

** Aquesta tarde en el temple de les RK. MM. Mercedàries comença la novena dedicada a la Vèrge de la Mercè, la que's veu molt assistida de devots.

** En la Esglesia parroquial se celebren solemnes funerals en sufragi de la ànima de la que fou estimada compatriota D.ª Dolors Gili i Casanovas, amb motiu del primer aniversari de la seva mort. (E. P. D.)

DIMARS

Restablert en part de l'atac d'urèmia, emprèn viatge cap a Barcelona nostre distingit amic l'eximí artista D. Santiago Rusiñol i Prats, a qui felicitem pel seu prompte restabliment.

DIMECRES

† En la Parròquia tenen lloc solemnes honree fúnebres per l'etern descans de l'ànima de la que fou benvolguda dama D.ª Agna Mahal i Gorgas; vegent-se molt assistides.

Reiterem als seus nevots i demés familiars la expressió del nostre pesam.

DIJOUS

Són moltes les famílies d'istieujants que aquesta tarde en grans collades la han anada a passar als defores de la població, moltes d'elles en cotxe.

DIVENDRES

Amb sobradíssima raó, els agricultors comencen ja a desesperarse, devant la intensa sequetat que pel camp regna.

Noves varies

El dia 29, el Centre Excursionista «Sitges» celebrarà una visita colectiva a Tarrasa i Sabadell per als seus socs, visitant quant de notable hi ha en aquelles localitats.

POLICALCIUM

Aumenta l'assimilació dels aliments en els trastorns de la nutrició i torna al organisme les grans quantitats de FOSFOR i CALCI que pert en els estats patològics crònics, (FOSFATURIA, ALBUMINURIA, DIABETES, etc.

Demà, diumenge, es celebrarà un partit de foot-ball entre els primers equips del «Europa» de Barcelona i el «Sitges».

ES VENEN les DUES CASES situades en el carrer de la Devallada d'aquesta vila i marcades amb els números 5 i 7.

Donaràn raó i detalls en el carrer Nou, n.º 8, carboneria.

Botelleria de Joan Esteve
Major, 33; SITGES

VINS de TAULA i SELECTES de les caves del Sr. Comte Güell. Vins, cerveses i gaseoses fredes.

BANCO DE VILLANUEVA
Sucursal de Sitges

CUPONS
Negociem el de les Dentes del Estat, Interior, Exterior i Amortitzable 4 per 100, venciment 1.º de Octubre pròxim.

CHAMPAN LUMEN
EL MEJOR DE PRODUCCIÓN NACIONAL
GRANDES EXITOS
MARCA DE BODEGAS BILBAINAS
VINOS FINOS DE RIOJA
COÑAC "FARO"

Apreneu el FRANCÈS i l'INGLÈS en l' **ACADEMIA BERLITZ** ont s' ensenya bé i en poc temps

Classes generals i particulars : — : Lliçons de prova gratis i sense compromís : — : BARCELONA : Pelayo. 58; teléfono 3303 A.

Sucursal a SITGES: Ribera, 33, davant el Pabelló de Mar.

Per a informes en la Oficina : de 10 a 1 i de 4 a 7

LA CRISANTEMA

Primera FUNERARIA de Sitges

Societat colectiva dels Srs. Ferret, Picas, Cartró, Marsal i Rius.

Tallers : S. Gaudenci, 2 i 4

Esmer, promptitut i economia : Cambra de desinfecció.

Per als encàrregos podeu dirigir-vos

a qualsevol dels esmentats socis.

Pablo Pujol

CALZADO DE TODAS CLASES

— ULTIMOS MODELOS —

ESPECIALIDAD EN LA MEDIDA

Lauria, 52, pral.
- BARCELONA -

Nueva, 3
- SITGES -

FUNERARIA SALVADOR FORMENT

— Servei esmerat en tot lo referent a pompes fúnebres.

Angel Vidal, 5 : SITGES

PREUS REDUITS

Camiseria y Corbateria

32, BOQUERIA, 32

• **BARCELONA** •

GRAN ASSORTIT

en

Camisas, corbates, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas a mida

Dr. M. Farrán

Cirurgiá-Dentista nort-americá

Parelladas, 30 - Sitges

**BENAPRES
METGE**

Des del primer d'Agost, ade-
més de la conslta de 9 a 10
del matí, en tindrà una altra de
4 a 5 de la tarda.

Carrer Major, 27 - SITGES

**VINOS de todas clases
de cosecha propia**

Teléfono
— G. —
— 280 —

LA SITGETANA

Bodegas de Juan Magrans Crespo

MOSCATEL dulce y seco

MALVASIA de Sitges superior

— Vinos Tinto, Clarete, Rosado y Vinagre —

Despacho: Aragón, 339, chaflán Bailén; BARCELONA

LA ESTRELLA
CONFITERIA COLMADO

CASA QUE DONA' L PÉS

Fiambres, i cada festa Briolx, Fiams, Encasadas i Crema russa.

Dolços i pasteis seques tots els dies

Es fan Biscuits glacés per encàrreg

Phosphorrenal ROBERT

RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable

PREPARADO POR JOSÉ ROBERT Y SOLER

— INGENIEROS QUÍMICOS Y FARMACÉUTICOS —

Calle Lauria, 74 - **FARMACIA** - BARCELONA

MARIA PILAR
MASAJE FACIAL

Tratamiento científico y racional para el reju-
venecimiento y perfección de los contornos
de la cara; nutrición de los tejidos gastados y
vigorización de la epidermis por restauración
de las capas subcutáneas.

S. Pablo, 31 : SITGES BARCELONA

On parle français

JUPINAMBA
TOSTADERO de CAFÉ
AROMA CONCENTRADO con Real Permeato
Sucursal en SITGES:
JOSÉ BARTROLÍ, Nueva, 11

BANCO DE VILLANUEVA
SUCURSAL DE SITGES
DEPÓSITO DE VALORES

Derechos de custodia que percibe anualmente
esta Sucursal por cada depósito cuyo nominal sea

De ptas.	1 a ptas.	1 000, ptas.	1
1.001	2.000	2	2
2.001	3.000	3	3
3.001	4.000	4	4
4.001	5.000	5	5
5.001	10.000	6	6
10.001	20.000	7	7

Los de mayor cantidad pagarán una peseta por cada
10 000 ptas. que excedan de las 20.000 pesetas.